

—*— DIE XIX. MARTII. —*—
S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg.

—*— Confessoris. Duplex j. classis. —*—

SI hoc Festum occurrerit in Dominica Passionis, transferendum erit in Feriam secundam immediate sequentem; et quoties inciderit in Majorem Hebdomadam, reponendum erit in Feria quarta post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

1. Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum. [1]

2. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Mariæ.

3. Cum esset desponsata mater Jesu Mariæ Joseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spiritu sancto.

4. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam

tradúcere, voluit occulte dimittere eam.

5. Angelus Dómini apparuit Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Capitulum.

Prov. xxvij. et xxvij.

VIR fídelis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, gloriíficábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
 Te cuncti résonent Christiádum chori,
 Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ

Casto foedere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem

Admírans, dúbio tängeris ánxius,

Afflátu súperi Fláminis Angelus

Conceptum púerum docet.

Tu natum Dóminum strin-
gis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæris,
et ínvenis,

Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos gló-
ria súscipit :

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere :

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánti-
cum. Amen.

✠. Constitúit eum dómi-
num domus suæ. ✠. Et
príncipem omnis posses-
sionis suæ.

Ad Magnif. Aña. Exsúr-
gens Joseph a somno,
fecit sicut præcépit ei An-
gelus Dómini, et accépit
cónjugem suam.

Oratio.

Santíssimæ Genitrí-
cis tuæ sponsi, quæ-
sumus Dómine, méritis
adjuvémur : ut quod pos-
sibílitas nostra non óbti-
net, ejus nobis interces-

síone donétur. Qui vivis
et regnas.

**In Quadrag. fit Comm.
Feriæ tantum.**

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Dei Fí-
lium, qui putári dignátus
est fílius Joseph, * Venite,
adorémus. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

Celitum Joseph decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,

Quas tibi læti cánimus,
benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudicæ
Virginis sponsum, voluít-
que Verbi

Te patrem dici, dedit et
ministrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo
jacéntem,
Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,

Aspicias gaudens, humilís-
que natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domi-
nátor orbis,
Cujus ad nutum tremít
inferórum

Turba, cui pronus famu-
látur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,
Det tuis nobis méritis
beátæ

Gáudia vitæ. Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Ascéndit Joseph a
Galilæa de civitaté Náza-
reth in Judæam, in civitaté
David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

**Psalmi trium Nocturno-
rum de Communi Confes-
soris non Pontificis. [114]**

Aña. Venérunt pastóres
festinántes : et invenérunt
Mariam, et Joseph, et in-
fántem pósitum in præ-
sépio.

Aña. Ecce Angelus Dó-
mini apparuit in somnis
Joseph, dicens : Surge, et
accipe púerum et matrem
ejus, et fuge in Ægy-
ptum.

✠. Constitúit eum dómi-
num domus suæ. ✠. Et
príncipem omnis posses-
sionis suæ.

De libro Génesis.

LECTIO j. Cap. xxxix.

Uosephígitur ductus
est in Ægyptum,
emítque eum Púti-
phar eunúchus Pharaónis,

princeps excéltus, vir
Ægyptius, de manu Is-
maelitárum, a quibus per-
ductus erat. Fúitque Dó-
minus cum eo, et erat vir
in cunctis prospere agens :
habitavitque in domo dó-
mini sui, qui óptime nó-
verat Dóminum esse cum
eo, et ómnia, quæ gére-
ret, ab eo dirigi in manu
illius. Invenítque Joseph
grátiam coram dómino
suo, et ministrábat ei, a
quo præpósitus ómnibus
gubernábat crédito sibi
domum, et univérsa quæ
ei trá dita fúerant : bene-
dixítque Dóminus dómni
Ægyptii propter Joseph.

✠. Fuit Dóminus cum
Joseph, et dedit ei grátiam
in conspéctu princípis
cárceris : * Qui trádidit in
manu illius univérsos vin-
ctos. ✠. Quidquid fiébat,
sub ipso erat : Dóminus
enim erat cum illo, et óm-
nia ópera ejus dirigébat.
— Qui trádidit.

LECTIO ij. Ibid. cap. xlj. e

Placuít Pharaóni con-
sílium Joseph, et cun-
ctis ministris ejus : locu-
túsque est ad eos : Num
invenire poterimus talem
virum, qui spíritu Dei
plenus sit? Dixit ergo ad
Joseph : Quia osténdit tibi

Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiorem et consimilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcedam.

R. Esuriente terra Ægypti clamávit pópulus ad regem aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis dixerit, fácite. **V.** Crescébat quotidie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsum terram Ægyptiis. — Ite.

Lectio iij.

Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce, constitúti te super univérsum terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secúndum, clamánte præcône, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsum terræ Ægypti. Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque

tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti.

R. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsum domus ejus: nolíte pavére; * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. **V.** Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. — Pro salute. **Glória Patri.** Pro salute.

In II. Nocturno.

Añã. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Añã. Defúncto Heróde Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et accipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Añã. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbatís. **Homilia ij. super Missus, prope finem.**

Lectio iij.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

R. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitate Náza-reth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Bétlehem: * Eo quod esset de domo et familia David. **V.** Ut profiterétur cum Maria desponsáta sibi uxóre. — Eo quod.

Lectio ii.

Siquidem ille Joseph, fraterná ex invidia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditióne præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invidiam fúgiens, Christum

in Ægyptum portávit. Ille dómíno suo fidem servans, dómínæ noluit commiscéri: iste dómínam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœlestium sacramentórum.

R. Surge, et accipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. — Et esto.

Lectio vi.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constituit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutritium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

R. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo : * Accépit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum. **V.** Et erat pater ejus, et mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. — Accépit. **Gloria Patri.** Accépit.

In III. Nocturno.

Añã. Audiens Joseph quod Archelæus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illo ire.

Añã. Admonitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilææ : et veniens habitavit in civitate quæ vocatur Nazareth ; ut adimpleretur quod dictum est per Prophétas : Quoniam Nazaræus vocabitur.

Añã. Erat pater Jesu, et mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo ; et benedixit illis Simeon.

V. Justus germinabit sicut liliū. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. j. c

CUM esset desponsata mater Jesu María Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero

habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri. **Lib. 1. Comment. in cap. j. Matthæi.**

Uare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph, origo Mariæ monstraretur : secundo, ne lapidaretur a Judæis ut adultera : tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignátius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit : Ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

R. Dicit mater Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? * Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te. **V.** Et ait ad illos : Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? — Ecce.

Lectio viij.

Antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph, qui pene licentia maritali futuræ uxoris omnia nóverat.

Quod autem dicitur, Antequam convenirent ; non sequitur ut postea convenirent : sed Scriptura quod factum non sit, ostendit.

R. Descendit Jesus cum eis, et venit Nazareth : * Et erat subditus illis. **V.** Proficiebat sapientia, et ætate, et gratia apud Deum, et homines. — Et. **Gloria.** Et.

In Quadrag. **Lectio ix. de Homilia Feriæ. Alias :**

Lectio ix.

Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur, et in lege præceptum est, non solum reos, sed et conscios criminum obnoxios esse peccati : quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, et admirans quod evenerat, celat silentio, cuius mysterium nesciebat. Te Deum. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, **Añæ.**

1. Ibant parentes Jesu * per omnes annos in Jerusalem, in die solenni Paschæ.

2. Cum redirent, * remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

3. Non inveniéntes * Jesum, regressi sunt in Jerusalem requiréntes eum ; et post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem et interrogantem eos.

4. Dixit mater ejus ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

5. Descendit Jesus * cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Capitulum.

Prov. xxvij. et xxvij.

VIR fidelis multum laudabitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificabitur.

Hymnus.

Iste, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos canimus triumpfos,
Hac die Joseph meruit perennis
Gaudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beatus,
Cujus extrémam vigiles
ad horam

Christus et Virgo simul
astiterunt

Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo
solútus

Carnis, ad sedes plácido
sopóre

Migrat ætérnas, rutilisque
cingit

Témpora sertis.

Ergo regnántem flagité-
mus omnes,

Adsit ut nobis, veniámque
nostris

Obtinens culpis, tríbuat
supérnae

Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint
honóres,

Trine, qui regnas, Deus, et
corónas

Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.

Amen.

✠ Os justi meditábitur
sapiéntiam. ✠ Et lingua
ejus loquétur júdicium.

Ad Bened. Aña. Ipse Je-
sus erat incípiens quasi
annórum trigínta, ut pu-
tabátur, fílius Joseph.

Oratio.

SANCTÍSSIMÆ GENITRÍCIS
tuæ sponsi, quæsu-
mus Dómine, méritis ad-
juvémur : ut quod possi-
bilitas nostra non óbti-
net, ejus nobis interces-
sióne donétur. Qui vivis.

Commem. Feriæ in Qua-
dragesima.

AD TERTIAM.

Capit. ut ad Laudes. 589.

✠. br. Constituit eum,
* Dóminum domus suæ.
Constituit eum. ✠. Et prín-
cipem omnis possessiónis
suæ. Dóminum. Glória
Patri. Constituit.

✠ Magna est glória ejus
in salutári tuo. ✠. Glóriam
et magnum decórem impó-
nes super eum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xlv.

DILÉCTUS DEO ET HOMÍ-
nibus, cujus memó-
ria in benedictióne est. In
fide et lenitáte ipsius san-
ctum fecit illum, et elégit
eum ex omni carne.

✠. br. Magna est glória
ejus, * In salutári tuo.
Magna. ✠. Glóriam et
magnum decórem impó-
nes super eum. In salutári.
Glória Patri. Magna.

✠ Justus germinábit sic-
ut lílium. ✠. Et florébit in
ætérnum ante Dóminum.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. x. b

PRÓFUGUM JUSTUM DE-
duxit Sapiéntia per
vias rectas, et osténdit illi
regnum Dei, et dedit illi
sciéntiam sanctorum : ho-
nestávit illum in labóri-

bus, et complévit labóres
illius.

✠. br. Justus germinábit,
* Sicut lílium. Justus. ✠. Et
florébit in ætérnum ante
Dóminum. Sicut. Glória
Patri. Justus.

✠. Plantátus in domo Dó-
mini. ✠. In átriis domus
Dei nostri.

IN II. VESPERIS.

Aña de Laudibus. 589.
Psalmi ut in j. Vesp. de
Communi Apost. [1]
Capitulum et Hymnus
ut in j. Vesperis. 583.

✠. Glória et divítiae in do-
mo ejus. ✠. Et justítia ejus
manet in sæculum sæculi.
Ad Magnif. Aña. Ecce
fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus
super familiam suam.

Comm. Feriæ in Quadrag.

DIE XXI. MARTII.

S. Benedicti

Abbat. Duplex majus.
Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [112] præter seq.

Oratio.

INTERCESSIO NOS, QUÆSU-
mus Dómine, beáti
Benedicti Abbátis com-
méndet : ut quod nostris
méritis non valémus, ejus
patrocínio assequámur.
Per Dóminum.

Commem. Feriæ.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici

LECTIO j. Cap. xlv.

Audémus viros glo-
riósos, et paréntes
nostros in genera-
tióne sua. Multam glóriam
fecit Dóminus magnificén-
tia sua a sæculo. Dominán-
tes in potestátibus suis,
hómnes magni virtúte, et
prudéntia sua præditi,
nuntiántes in Prophétis
dignitátem Prophetárum,
et imperántes in præsentí
pópulo, et virtúte prudén-
tiæ pópulis sanctíssima
verba. In perítia sua re-
quiréntes modos músicos,
et narrántes cármina scri-
pturárum.

✠. Euge serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te con-
stitúam : * Intra in gáu-
dium Dómini tui. ✠. Dñe
quinque talénta tradidísti
mihí, ecce ália quinque su-
perlucrátus sum. — Intra.

LECTIO ij.

HOMINES DIVITES IN VIR-
túte, pulchritúdinis
stúdiu habéntes : pacifi-
cántes in dómibus suis.
Omnes isti in generatió-
nibus gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus
suis habéntur in láudibus.
Qui de illis nati sunt, reli-

querunt nomen narrandi laudes eorum : et sunt quorum non est memoria : perierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

R. Justus germinabit sicut lilium : * Et florébit in aeternum ante Dominum. **V.** Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum propter illos usque in aeternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquatur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia. **R.** Iste. [117]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Benedictus, Nursiae nobili genere ortus, Romae liberabilibus disciplinis eruditus,

ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublacus dicitur, in altissimam speluncam penetravit : in qua sic per triennium delituit, ut unus id sciret Romanus monachus, quo ad vitae necessitatem ministro utebatur. Dum igitur ei quodam die ardentes ad libidinem faces a diabolo subjicerentur, se in vepribus tamdiu volutavit, dum lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Sed jam erumpente ex illis latebris fama ejus sanctitatis, quidam monachi se illi instituendos tradiderunt : quorum vivendi licentia cum ejus objurgationes ferre non posset, venenum in potione ei dare constituunt. Verum poculum ei praebentibus, crucis signo vas confrégit, ac relicto monasterio in solitudinem se recépit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublacus dicitur, in altissimam speluncam penetravit : in qua sic per triennium delituit, ut unus id sciret Romanus monachus, quo ad vitae necessitatem ministro utebatur. Dum igitur ei quodam die ardentes ad libidinem faces a diabolo subjicerentur, se in vepribus tamdiu volutavit, dum lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Sed jam erumpente ex illis latebris fama ejus sanctitatis, quidam monachi se illi instituendos tradiderunt : quorum vivendi licentia cum ejus objurgationes ferre non posset, venenum in potione ei dare constituunt. Verum poculum ei praebentibus, crucis signo vas confrégit, ac relicto monasterio in solitudinem se recépit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

SED cum multi ad eum quotidie discipuli convenirent, duodecim monasteria aedificavit, eaque sanctissimis legibus communivit. Postea Cassinum migravit, ubi simulacrum Apollinis, qui adhuc ibi colebatur, comminuit, aram evertit, et lucos succendit : ibique sancti Martini sacellum, et sancti Joannis aediculam exstruxit : oppidanos autem et incolas christianis praecipis imbuit. Quare augebatur in dies magis divina gratia Benedictus, ut etiam prophetico spiritu ventura praediceret. Quod ubi accépit Totila Gothorum rex, exploraturus an res ita esset, spatharium suum regio ornatu et comitatu praemittit, qui se regem simularet. Quem ut ille vidit, Depone, inquit, fili, depone quod geris; nam tuum non est. Totilae vero praedixit adventum ejus in Urbem, maris transmissionem, et post novem annos mortem.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit

eum. **V.** Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

QUI aliquot mensibus antequam e vita migraret, praemonuit discipulos quo die esset moriturus : ac sepulcrum, in quo suum corpus condidisset, sex diebus antequam eo inferretur, aperiri jussit : sextoque die deferri voluit in ecclesiam : ubi, sumpta Eucharistia, sublatis in caelum oculis orans, inter manus discipulorum efflavit animam : quam duo monachi euntem in caelum viderunt pallio ornata pretiosissimo, circum eam fulgentibus lampadibus, et clarissima et gravissima specie virum stantem supra caput ipsius dicentem audierunt : Haec est via, qua dilectus Domini Benedictus in caelum ascendit.

R. Iste homo. [120]

In iij. Nocturno, Homilia. Grandis fiducia pro Abbatibus. [132]

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus et ij. Vesperis.